

PETROZSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:

Egy negyedévre . . . . 2 kor.
Fél évre . . . . . 4 .

Egészévre . . . . . 8 kor.
Egyes szám ára . . . 20 fil.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrozsény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz küldendők.
Hirdetések, valamint nyiltéri közlemények mérsékelt áron számíttatnak.

Lemondás.

(E szép és érző lélekre valló költeményt, **Erzsébet** az elhunyt magyar királyné írta.)

*Légy készen az utolsó vándorútra,
Ne tétovázz s ne rémítsen halál;
Reméld, hogy tán megóv az Isten uja
És homlokodra bő malasztja száll.
A mit kívánsz, az elsiklik tőve,
A mit siratsz — örökre elveszett,
Sorsod kegye szabad, de mostoha
S ha üszöd, elszáll, mint lehelleted.
A földi vágyra átok sulya száll.
Lenyűgözi és nem bocsátja el.
De ha a fénynek ellenállhatól,
Öledbe hull és győzelmes leszel.
Akár kicsiny, akár nagy alkotásunk.
Ha földi pályánk gyepes sirja kész —
Tátongó ür nem támad miutánunk.
A csepp, a hab az oceanba vész.*

Erzsébet napján.

Négy éve már, hogy eltemettük elsírtattuk a mi jóságos királyasszonyunkat. Azóta minden év november 19.-én összefövünk, hogy a vesztés szív fájdalmas hódolatával adózzunk emlékének, mert benne mi magyarok nem csak a női gyöngédség és nagyság eszményképét veszítettük el, hanem elvesztettük szerető édesanyánkat, ki osztozott velünk fájdalmunkban és örömlünkben, elvesztettük a magyar nemzet egyik legnagyobb védőjét és szószólóját, ki sokat szenvedett édes magyar hazánk előhaladására és boldogítására, jogos ügyének diadalra segítésére oly sokat tett, kinek annyit köszönhetünk.

A magyar nemzet ragaszkodása dicsőült Erzsébet királynénk emlékéhez, nem hiába való rajongás, mert ő nekünk áldást és békét hozó földi védő anyalunk volt, s mennél inkább mulnak az évek annál tisztábban kezd kibontakozni előttünk az ő fenséges alakja, annál világosabban látjuk az ő elvesztésével a nemzetünket ért nagy csapást, és annál inkább tanuljuk tisztelni és áldani az ő emlékét.

Azonban nem akarom, hogy ezen alkalom a mi drága kincsünk elvesztése fölötti kesergésben muljék el, ellenkezőleg azt hiszem, hogy ha az ő életéről beszélünk, dicső tetteit magasztaljuk; fájdalmunk enyhül, szívünk megkönyebbül, magasztos alakja és tetteinek szemlélete jól eső csendes örömmel tölti el lelkünket. Vessünk tehát egy pillantást a múltba, merengjünk el a letűnt idők nagy

eseményein, azon rajongással szeretett királynénk emlékének, kinek elvesztése előtt egy egész ország kesergett.

Messze idegenből jött ő hozzánk, azon országból a honnan első királyunk Szt. István hitvese Gizella. Nehéz idők gyászos napok voltak akkor a magyar hazában. Mély esend borult akkor az országra, a temetők csendje, midőn nem hallatszott egyéb mint a börtönök fenekén a rabbilincsek csörgése, a kibujdosók zokogása és a halálra ítélték fájdalmas nyögései és végső sohaja.

A bitó-fák, melyeken a nemzet vértanui és legjobbjai meghaltak a hazáért és szabadságért, Olmütz és Kufstein sziklabörtöneinek vastag falai el-tompították a honfiak siralmas panaszait, akkor, midőn a császári város Bécs örömmámorban úszott az ifju császári pár menyegzőjén. De egy nemzet sohaja mégsem szállott reménytelenül a magasba, a sóhaj szárnyra kelt s elszállott a ragyogó Bécs városába és ott eljutott a bájos ifju császárnéhoz Erzsébethez.

Ekkor az ő kérésére megnyitlak a börtönök sulyos vasajtajai és 586 magyar hazafinak kezeiről hullottak le a bilincsek s ezen meg ezereken áldották e nőt, ki annyinak adta vissza férjét, fiát, testvérét vagy unokáját.

Egy jobb jövő reményének első sugarát látta a nemzet ezen fejedelmi kegyben és Bécs komor falai között levő, szelid, jóságos alak felé remény-nyel, bizalommal tekintett a magyar, s a kibékülés csillaga kezdett föltűnni a haza borus egén.

Az ország vezető férfiai emlékiratot nyújtottak be az alkotmány visszaállítása érdekében s bár

„Petrozsény és Vidéke” tárczája.

Felolvasás.

Irta és felolvasta Weisz Ignác (Pulykayné) a november hó 9.-én tartott fillérestélyen.

Hölgyeim és Uraim!

Megengedik kérem, ha a sablontól eltérőleg nem fogok tudományos dolgok fejtegetésébe bocsátkozni; azon egyszerű oknál fogva: mert nem könyitok hozzá. Tekintettel pedig azon lényeges és fontos körülményre, hogy csak azt lehet feltálatni a mi éppen van; kérem elégedjenek meg most az egyszer, egy szerényebb szellemi táplálékkal . . . . Önök nem obstruálnak? . . . . Akkor hát megkezdhetem felolvasásomat ezen a czímen:

A szórakozott professzor!

Mielőtt a plágium belyegét réam sütnék, sietek kijelenteni, hogy az én saját külön definicióm szerint a szórakozottság egy oly tágkörű fogalom, melyet egyáltalán nem lehet kimeríteni; még kevésbbé tudom pszichológiai magyarázatát adni. Azon objektum a ki szórakozottságban leledzik, annak élete a komikumok és tévedések ezer meg ezer nemű szálaiból van szeszszöve. Ennél fogva nem lehet egyiknek, vagy másiknak ezen a téren gyakorolt írói működéséről, konzekvenziákról levonni. Ez a téma kifogyhatatlan, nekem pedig téma kellett. Ergo onnan merítettem, a hol volt. Ne gondol-

ják azonban, hogy olyan könnyű szerrel jutottam hozzá. Addig töprengtem azon az egy gondolatán, hogy milyen témát válasszak, míg valóságos chaozba kerültem. A témák különösnél különösbbe alakokat öltve, hamis koboldokként röpködtek körülöttem. Egyik ide, másik oda ranezígált, én vakon utána markoltam, de olyan ügyesen ingerkedve kikerültek, hogy mindig csak az üres levegőt tartogattam göresösen összeszorított kezemben.

Végül egy kis gnom könyörült sajnálatos helyzetemen és fűrgén a vállamra ugrált, aztán vékony, sipító hangon a fülembe kiáltotta:

„Ha téma kell, menj Nyarityenbe, ott halomszámra árulják. Olesó pénzen majd hozzá jutsz egyhez.” Aztán az oromra fieskát hányva eltűnt. Ah! hiszen ha a témákat pénzért árulják, akár csak a portékát, akkor csak be kell szerezni. Nem sokat teketóriáztam és pár pillanat mulva pegázusom hátán, villángyors repülés-sel tartottunk Nyarityen felé. És ezzel tulajdonképpen meg volna oldva a repülőgép problémája. Mert az én pegázusom egyszer sem robbant fel. . . . . Ám tartok tőle, hogy most midőn újabb szárnypróbálgatásnak teszem ki; ezudarral cserben hagy! . . . . Önök nem gondolják? . . . .

Gyönyörű, de alkalmatlan időben érkezünk a történelmi nevezetességű Nyarityenbe. Amennyiben ott éppen az nap bizar pompával ünnepelelték a zabhegyezés és jégaszalás megteremtésének százazredik évfordulóját. Tudnillik, a nyarityeni zabhegyezés és jéga-

szalás még abból az időből datálódik, a mikor őseink más garderoib hiányában állatok bőrért öltözték magukra. Mekkora fordult a világ, most az állatok bujnak emberbőrbe. . . . .

Nyarityen kápráztató mesés fényű panorama képét nyújtja. A házak külsejét kristály tiszta tükrök képezték. A háztetőkön tengerzöld trikolorok vigan himbálodztak. Minden husz lépésnyire smaragdból diadal-ívek tornyosultak, melyek körül gyöngyvirágból mes-teri kezek hatalmas füzereket fontak. Az egész város felett, mint egy óriási fodros felhő, selyem fényű, roz-saszin habos fátyol lengett, mely a házak csillogó tükörfaláról tündéri fényt vetett vissza, a keresztül törő napsugárnak minden árnyalatában. Az uteza sarkokon bíbor, bársonnyal bevont tribünök álltak; honnan fen-költ szellemű férfiak az ünneplő közönségnek a nap jelentőségét méltatták. Ezen nemes férfiak kitűntető jel-vényekkel voltak ellátva, oly érdemekért, melyeket az elévülhetetlenség mezején szereztek. Az egyiknek például hegedű hurra fűzött fillérekkel hosszú láncz logott a nyakán. Kezében ezüst foggantyus botot tartott, mely-lyel másik kezében levő újság halmazra minden szavá-hoz taktust vert.

A másodiknak mellén gyönyörű faragványú érdem-jel díszlett . . . repából, még pedig abból a repából, melyett Pharaó sovány teheneitől vontak meg.

A harmadik egy jól megtermett ritkás szőke ba-juszu uri ember, kinek termetén a hadnagyi ruha veszedelmesen feszült, méltóságos arczifejezéssel hordta

FERENCZ JÓZSEF KESERŰVIZ

az egyedül elismert kel-
lemes ízű természetes
hashajtószer.

ifjú császárné könyezve kérte férjét, hogy teljesítse kérelmét a magyar nemzetnek ez alkalommal még győzedelmeskedtek a lelketlen gonosz tanácsadók, a magyar ellenségei és a kísérlet megíusult, de a nemzet csalódott szívére balzsam volt a jóságos uralkodónő könnye és lelkében érezte minden hazafi, hogy bár Magyarországnak még alkotmányos királya nincsen, de királynéja van már! Ezek a könyesepek fényesebben ragyogtak, mint a korona legfényesebb gyöngyei és gyémántjai!

És ezentúl az ő tündér keze szőtte, szőtte azon arany fonalat, mely nemzetünket mind szorosabban fűzte elválaszthatatlanul felséges királyasszonyunkhoz, s gyengéd keze egyengette azt a nehéz, rögös utat, melyen végre a király és nemzet szíve egymásra találhatott.

Eljött a hír hozzánk, hogy tanulja gyermeke bölesője felett hájosan zengő magyar nyelvünket előbb a tronörökös dajkájától, majd később arra hivatott tanároktól, és megtanulta szép nyelvünket úgy, hogy a magyar szó oly édesen hangzott ajkáról, mintha bölesődalát is magyar anya dalolta volna.

Ha keresem a történelem lapjain, kik beszélték királyasszonyaink közül zengzetes magyar nyelvünket, szívem elsorol mert alig talállok itt ott magyar királynét, a ki magyarul is tudott volna, sőt mióta Árpád nemzetsége kihalt, hat századon át hány de hány uralkodó fején ott ragyogott szent István koronája, kik nem méltatták arra a magyart, hogy megtanulják nyelvünket. Hogyne dobogjon tehát hangosabban a szívünk az olyan királynénkért, ki akkor tanult magyarul, mikor bűn volt magyarnak lenni, annál inkább annak nyelvét beszélni!

1857-ben jelent meg először az ország szívében Budapesten felséges férjével együtt, hol lekésen fogadták s onnan a nagy magyaralföldre mentek, hazánk délibabos, aranykalászos rónáira. Itt jobban megismeri népünket az ő büszke szomorúságában, megszereti a magyar egyenes jellemét, megérti bánatát s midőn visszatért, kedves emlékeket vitt innen magával, s újból megnyitlak a börtönök ajtajai, s mind derültebb lett hazánk ege, s új nap, boldogabb jövődő napja kezdő fényleni reánk annyi szenvedések után.

Midőn azután, vészes fellegek kezdettek gyülekezni a császári birodalom fölé s királynéknak gyengéden szerető szívét is nehéz agódnak győrtették felséges ura valamint gyermeke, családja miatt, mert veszélyes háborúk folytak a birodalom ellenségeivel, királyné a lovagias magyar nemzettel keresett védelmet családja számára bár az udvari párt ijesztette, hogy vérszomjas tigris torkába dobja magát és gyermekeit; bár az angol királynő egyik palotáját ajánlotta föl menedék helyül, hasztalan, ő csak mihozzánk magyarokhoz kívánczolt. „Nem vérszomjas tigrishez, hanem a nagylelkű magyar oroszánhoz menekülök gyermekeimmel” a magyar nemzethez, mely Mária Theresia mellé állott midőn az egész világ elhagyta, mely bizonyára most sem feledte a „Moriatur” jelszavát.

Ugyancsak ez időben mondta ezen jellemző szavakat Andrassy Gyula grófnak: Fáj, ha Olaszországban rosszul mennek a császár dolgai, de ha Magyarországon mennek rosszul, az engem megöl.

Olaszország el is veszett, Ausztria kénytelen volt kilépni a hármasszövetségből. Amint Erzsébet királynéknak visszatért Bécsbe, még komolyabban foglalkozott a magyar nyelvvel és irodalommal és történelemmel, jeles tanítója Falk Miksa vezetése mellett. Bámulatos esemény is volt az, hogy osztrák császárné eredetiben olvasta Jókai, Eötvös regényeit, Vörösmarty, Arany, Petőfi költeményeit, még rendkívül, hogy végig olvasta Széchenyi Bliktjét és Horváth Mihály Fügetlenségi harcát, mely utóbbira az volt a bírálata, hogy kieszközölte a számkivetésben élő tudós megkegyelmeztetését.

Ezek után nem hallgatott a nemes szívű uralkodó sem többé a magyart gyűlölő gonosz tanácsadóira, hanem a hazának bölesére Deák Ferenczre és a minket szerető Erzsébet királyasszonyunkra s létre jött a kiegyezés a nemzet és királya között. És aki látta azt a diadalmas mosolyt, ama örömkönyveket melyek Erzsébet királynéknak szemében csillogtak, mikor 1867. jun. 8-án szent István koronája királyunk és felséges asszonyunk fején tündöklött, az érezhette, hogy akkor egy boldog királyné mosolyog egy boldog nemzetre.

S ez időtől fogva az ő élete úgyszólván ösz-

szelvadt nemzetünk életével. Velünk együtt örült, velünk könnyezett.

Midőn a haza bölesét a nemzet nagy halottját Deák Ferencz sirattuk, megjelent ő közöttünk, könnyes szemekkel borult a fekete koporsóra, s letette az elismerés koszorúját a magyar királyné az egyszerű magyar polgár ravatalára.

Midőn pedig nemzetünk fennállásának ezredik évfordulóján örömmünnepek voltak mindennél a magyar hazában, megjelent közöttünk, hogy osztozzék örömkömben, velünk együtt ünnepeljen; pedig akkor már nem tudott örvendezni, mert szerető anyai szívét kimondhatatlan csapás érte már, egyetlen fia, szívének büszkesége, nemzetének reménye tragikus véget ért.

És azóta az édes anyai szív fájt, az édes anyai szív vérzett míg az elvetemült emberi szörnyeteg gyilkos vasa keresztül nem döfte azt, hogy az utolsó csep vér is kifolyjon belőle!

A világtörténelem leggyalázatosabb büntetése volt ez emberi természetéből kivetkőzött vadállat rémtette, ki megölt egy gyöngy védtelet nőt, egy gyászba borult asszonyt, ki egy évtizedig bibor helyett fekete gyászruhába öltözve járta be a világot fiát siratva, feledést keresve; megölt egy megtört anyát, ki jót tett minden ember fiával ki vel sorsa összehozta, megölt egy királynőt, ki nek életeért és boldogságáért egy őt szerető egész nemzet imádkozott!....

Az örült gonosztevő nem érte el célját, rút tettétől utálattal fordul el a világ, s bár a sokat szenvedett, zaklatott szív a gaz tördőfésére megszűnt is dobogni, emléke örökre él a magyar nemzet szívében, emlegetni fogjuk, mint a legnemesebb, legdicsőbb királynét, a magyar nemzet geniusát, őrangyalát.

Legyen emléke áldott, őrizzük meg szívünkben Erzsébet királynéknak drága emlékét, miként ő is mindig szívében hordozta édes magyar nemzetét!

Priváry Géza.

TANÜGY.

A Zsilvyölgyi járás tanítói köre f. hó 17-én Vulkánban tartotta meg rendes őszi közgyűlést a felső-zsilvyölgyi bányatársulat telepi iskolájában. A kitűzött időben Feiler Gyula társulati tanító az I-osztályban ügyesen mutatta be gyakorlati tanítását az „e” betű is-

fejen halpikkelyekből és vadkaesa tollakból font koszorúját. Azonban a pikkelyek és tollak igen gyéren voltak egymáshoz foglalva, jellel: hogy a kitűntetett esobogó vizekben és zizegő nádakban nem nagy pusztítást vihetett végbe. Így tovább minden diszszónok kivolt timentve, ám az idő nem engedi hogy mindegyiket felsoroljak.

Az ünneplő közönség öltözetben pazar pompát fejtett ki és én poros úti ruhában, úgy néztem ki e hullámzó emberáradatban, mint mikor egy igénytelen kis szürke kavics, tündöklő ékszerdobozban drága kövek közé kerül. Igyekeztem is a kijelölt üzlet felé, hogy bevásárlásomat eszközöljem. Az üzlet elé érve, egy végső elhatározással benyitottam. Azonban ne képzeljék kérem, hogy ott az áruk, akár csak egy divatkereskedésben a legszebb szimetiában vannak felhalmozva. Oh nem! A közepén egy hosszú asztal forma áll. Annak felső lapján számtalan üreg van vésvé. Az üregek számszerint és árszerint osztályozva vannak. S kinek mennyi a pénze, olyan témára tehet szert. Sajnos, nekem nem sok pénzem volt s így nem igen válogathattam.

A tizenhármasszámú üregből, egy kis, szürke emberkét ragadtam ki. Izgalomtól reszkette végig néztem rajta: Hm, ez a miniatúr kiadás, valjon milyen kaliberű ember lehet? De aztán hamar megbarátkoztunk, mintán olyan bizalomkeltő barátságos arca volt. Végül sajnálkodom: Hogy mivel szolgáltatott okot reá, hogy mint témát árulgatják?....

Csüggedten mondta: Nagyon szórakozott vagyok. Szórakozottságomból kifolyólag annyi sok galibát követtem már el, hogy egész könyvtárra valót lehetne belőle összeírni. Kiváncsian kérdem: Ej, ej, mi a foglalkozásod; nem vagy te professzor? Ő fájdalmasan bó-

lintott: Az ám, és itt van a nagy problematikus kérdés melyet nem tudok megfejteni: hogy azért vagyok-e professzor, mert szórakozott vagyok, avagy azért vagyok szórakozott mert professzor vagyok. De azért ne sajnálkozzál rajtam. Sorsom egyébként kielégítő. Személyem az X-i gimnasiunban ténylegesen működik; én a személyiségnek csupán fonala vagyok, ki arra kárhoztattam, hogy mint téma szolgáljak és figyelmeztetek, miszerint képzelt lényem oly finom és láthatatlan alkatrészek összetétele, mely a külső fényt és levegőt nem bírja el. Ha tehát pénzért, hasznodra akarsz fordítani, szaporán helyezz úgy el, hogy az enyészet ne birjon hatalommal felettem. Na nekem sem kellett több, Pegazusomra kaptam és mint a szelvést nyilsebesen haza vágattunk. Otthon első teendőm volt a képzelt lényű professzort spirituszba helyezni. Ő tüsszenteni kezdett az alkoholikus fürdőben, én udvariasan egészségére kívántam, végre kényelmesen elhelyezkedtünk: Ő a spirituszos flakóban én pedig íróasztalom mellé és aztán képzelt lényéből húzni kezdtem azt a fonalat melyből következő elbeszélésemet megszóttam.

De miután bevezetésem már is igen hosszúra nyult és nekem igyekeznem kell a végére jutni, tehát arra fogok szorítkozni, hogy hősmennek csupán a szerelmét és az abból származó tragikomikumot vázoljam.

Tehát a professzor ur egy ködös reggel arra ébredt fel, hogy azon a tájékon, a hol a szív ténylegesen működik, valami édes-bus érzelmek fakadt. Tagjaiban olyan különös bágyadság állt, majd pedig olyan friss lett, akár csak egy tizenkilenc éves suhanc. És ezen különös érzelmeket, mint a pók a legyet complikált hálójában, fogva tartotta egy phantom, mely lassan-lassan határozott alakot öltve egy, édes babaarezu leánykává bontakozott ki, kinek vonásai azonosak voltak a pró-

fessor nénjénél vendégkép megszállt Lili arezvonásaival! A phantom leheletszerű szárnyakon, kaczerán körül röpöködt a szürke, rideg garzon szobát. A professzor minduntalan elhessegette a misztikus alakot, ám ez nem tágitott, míg végre e kétséges állapotot a tifusz előtűntetneinek deklarálta és nyomban elhatározta, hogy orvoshoz fordul. Behozatta öreg gazdaasszonya által kávéját, azt minden tifuszra valló jelenségek dacára szerencsésen elfogyasztotta. Csupán egyszer mártotta kiflijét kávé helyett a porzótartóba. Azt is csak akkor vette észre, midőn fogai közt a porzó kellemetlen, idegrontó recseget idézett elő.

Az orvos figyelmesen meghallgatta páciensét s aztán nagy komolysággal végig tapogatta mellét, hátát, koponyáját. Azonban bajt nem konstátált; csupán a koponyán észlelt némi rendellenességet, mivel, hogy az ..... nagyon kongott.

Behatott konzultáció után, végre egyesült erővel kísütöttek, hogy a professzor Ámor nyilában létező bacilusok által inficiálva van, és létezik ugyan szerum, mely e súlyos baj ellen enyhülést hoz; azonban ezt a szerumot csakis az anyakönyvvezető liferálja.

A beteg kétségbeesett lelkiállapottal távozott és indult előadásra. Ám szórakozottságában betévedt a tisztá casinoba és kábult fejfel dikciozni kezdett a szerelemnek a szervezetre gyakorolt káros hatásáról és hogy a szerelem frapánsul bizonyít Darwin theoriája mellett. Ő mint a kinek alkalma van ezt a végzettszerű érzelmét ön-önmagán tanulmányozni, megvan győződve, miszerint ha valami hathatos ellenszer nem kerül forgalomba, a világ oda fog devalválódni, hogy az emberiség majd megint fákon ugrálva keresi meg mindennapi kenyerét... azaz hogy a... coeusziót. A lajdinándok, mint a kiknek legtöbb okuk van ezen átalakulástól félni, ir-

merítésével, mely élénk eszme cserét provokált. — Fekete József körelnök szép megnyitó beszéddel hívta fel a jelenlevőket a komoly munkásság terére, hogy a társadalom elismerését jobban-jobban kiérdemelni törekedjék a tanítás fel.

Merült is fel sok üdvös eszme megvalósítása, de ezeket itt részletezni fölösleges volna.

Mint közérdekű dolgot ki kell emelnünk az ifjúsági egyesületek megalakítására vonatkozókat. — A 15–20 év közötti ifjúságot a korcsmától s más veszélyes helyektől és cselekedetektől megóvni, őket szabad idejökben helyesen és észlesterien foglalkoztatni, szórakoztatni oly eszme, melyet böles miniszterünk óhaja szerint megvalósítani mindenkinek legszentebb kötelessége. Miután erre azonban az iskola egy maga alig képes, elhatározottat, hogy ez ügyben az összes társadalmi tényezőket bevonni kell. Igen praktikus tervet ajánlott ez ügyben a leányok számára Vass Imre aninosai tanító, abban, hogy a leányok ne csak 12 éves korukig, de az ismétlőiskolában is kötelezőleg, azontúl pedig önként jelentkezés mellett is gyakoroltassanak a kézimunkákban, különösen a fehérneműek varrásában, szabásában, mert az egyes családok háztartásában ez által nagy megtakarítást lehet elérni. Szabad előadással kész tervezetet mutatott be erre nézve s miután ezt különösen a női tagok helyesnek ismerték el, fel is kértett előadó arra, hogy a jövő gyűlésen ezt írásban összegezve, kidolgozva úgy adja elő, hogy a helyi viszonyok tekintetbe vételével, az úgy az osztatlan iskolában, mint az osztottban megvalósítható lenne rögtön.

Eszme, eszmét ért, természetesen nem maradhatott el a tanítók jogos kívánsága, a javadalmazás rendezése sem s mint napirenden lévő országos mozgalomról Fekete József elnök megnyitójában a következőkben emlékezett meg:

Abban a nagy mozgalomban, a mely oda irányul, hogy a magyarnemzet napszámosainak, a tanítóknak fizetése végre-valahára a méltányosság elve szerint rendeztessék, tekintettel arra, hogy napirenden lévő és talán kevés kivétellel itt valamennyiünket közelről érdeklő ügy ez, valamint felemelte szavát az állami tanítók országos szövetsége, kell, hogy bármily parányban, részünket a küzdelemben mi is kivesszük.

Mintha a nagy társadalom is érezné, hogy valami baj van, mintha látná, mintha meggyőződést szerzett volna arról, hogy ilyen javadalmazás mellett családot alkotni és felnevelni, tisztességesen társas összejövetelek alkalmával megjelenni, a jótékonyág oltárára közvetve, vagy közvetlenül áldozni és alkotni úgy, hogy a szó-szoros értelmében népevelők legyünk, bármennyire öltött is testet bennünk a takarékoság elve, tel-

galmatlanul neki estek a szegény professzornak, ki börtört... ezilinderrel menekült szereplése színhelyéről.

Egyébiránt Ő is úgy volt vele, mint az a bizonyos pap: ki vízet prédikált s a bört megitta. Belátta egy kis lelki tusa után, hogy ezen emocióknak csak úgy vethet véget, ha szerelmesével egyesül.

Ezt megelőzőleg azonban, egy szerenáddal kívánt kedveskedni választottjának. Meg is fogadta e czélból a cigányokat, megbeszelte a dolgot; végül egy papírlapra felírta Lili lakezimét és azt átadta a primásnak. Ne tessék valami nagy urra, hanem a cigány-primásra gondolni.

Megbeszélte éjjelen a professzor Liliék háza előtt roppant izgalommal le és fel defilírozott. Elmult éjféli, Aurora is kidugta már rozsaszínű fítos orrocskáját, de cigány nem mutatkozott a láthatáron. Már megviradt, mikor a mi lovagunk bosszusan hazaérkezett. Otthon gazdasszonya azzal a nem éppen megvetendő hírrel fogadta: „Jesszus, tanár ur! nem volt itthon, pedig az ablaka alatt juj beh szépen húzta a cigány.” A megszólított hűledezni kezdett és végül kitünt, hogy arra az ominosus papírra a szórakozott professzor a saját címét írta fel.

Mindegy, Ő elhatározta, hogy ma a kétségeknél véget vet és elhatározásához híven gálába vágta magát. A zsebkendőt a lakezipőbe húzta, harisnyáját a nyakába kerítette és nyakkendőjét a zsebére vágta, majd gazdasszonya által köcsit és egy gyönyörű ibolyacsokrot hozatott; ezzel megindult hodi útjára!... Odaérve Lili irulva pirulva fogadta — a mi egyébiránt mindig jó előjel. A kérés mindjárt a helyzet magaslátára emelkedett és ezen ünnepélyes szavakkal nyújtá át a csokrot, mely egészen papírba volt gúngyólva: „Fogadja Lili nagysám ezen ajándékot, mely méltóbb helyet nem találhatott volna.” — Lili heves szívdobbanások közt,

jesen lehetetlen s így nem csoda, ha ez a nagy társadalom most is a tanítók érdeke mellett foglalt állást. Belátták, hogy az a mag, a mely az ipar és kereskedelem különböző osztályában oly terebélyes fává nőtt ki magát, hogy annak árnyékában a jogos kívánságok mindig győzelmet arattak, könnyen csirázásba mehet át a tanítók lelkében is. És talán nem lenne helyén való, sőt nagyon is, ha a közoktatásügyi miniszter önagyméltósága az állami tanítók II. egyetemes gyűléséből kiküldött deputáció előtt ki nem nyilatkoztatta volna, hogy igen természetesen tartja a tanítók szervezkedését és tanácskozását jövőjükrol.

Az 1868-ban megindult esiga ideje volna már, hogy 34 évi döcögés után czélhoz jusson. Bármennyire hangoztatta is a pénzügyminiszter hogy az állam pénzügyi viszonyai határozzák meg a kérdés eldőlését, mi nem lankadunk nem frázisozunk, nem ágítunk, hanem kérünk és megint kérünk, s mindaddig zörgetünk a míg megadatik.

Ha jótékonyezélu intézmények és egyesületek alakításáról és fentartásáról van szó, ha képviselőválasztási mozgalom esetén kortesekre van szükség nem é a tanító az a kire első sorban biztosan számítanak? S ha már erőnk, szellemünk és egész életünk eldől a dozzuk fel a magyar állam és a magyarsági eszmék érdekeinek, — mellőztetve lennénk akkor, midőn szerény igényünk, anyagi helyzetünk javítása czéljából, tiszteletteljes kérvényben egybefoglalva, nem terjed tovább mint odáig, hogy fizetésünk párhuzamba hozassék azon állami hivatalnokok javadalmazásával, kiknek állás foglalkor az értségi képezte az oklevelet?

Nem vagyunk sovinsták, de azért nem stágnálhatunk tovább. Gyülekezzünk minél nagyobb számban ezen tervezet érvényre juttathatása szempontjából. Mindenkinek van legalább egy ismerős országgyűlési képviselője, kérje és kérjük fel ezen országos mozgalom eredményezte és égető szükségessé vált memorandumnak illetékes kolyen leendő hathatos támogatására.

Hívjuk fel Hunyadvármegye általános tanítótestület elnökségének figyelmét s kérjük, ha eddig még nem tett, tegyen a mi kezdeményezésünkre ez irányban szám-bavehető lépéseket, kijelentve még egyszer, hogy nem frázisozunk, nem ágítunk, hanem kérünk és megint kérünk s addig zörgetünk a míg megadatik. Adja isten hogy úgy legyen!

Az ülés végével a tagok egy része a bányaműveket tekintették meg, majd azután a bányatulajdonos Rotter József bányaigazgató úr Bazily Mihály vendéglőjében oly igazi magyaros vendégszeretetben részesítette a tagokat, melyet igazán csak a jól végzett munkával vélték a tagok kiérdemelni. — Pohár köszöntőket is mondtak melyek legelőbb az édes magyar haza felvirágoztatásáért való egyetértésre, a kitartó munkálkodásra ösztönözte a tagokat.

bontogatni kezdte a csomagot, melyből kikerült egy gyönyörű pirosra... füstölt... marha nyelv, a professzor ur hideg vacsorája... melyet nagy szórakozottan elcsérített az ibolyacsokrokkal. Most mi sem természetesebb minthogy megszöve megpaprikázva az ibolyacsokor kerül találásra.

Lili, ki kéréjének gyengéjét ismerte, ezen kinos incidensen nagy tapintattal átsiklott és így a leánykérés szerencsés megoldást nyert.

Ettől kezdve azonban a völégény szórakozottsága fokrol fokra nőtt. Megesett hogy kenyér helyett spongyat dugott a szájába, máskor pedig lámpa helyett a globuszt akarta meggyújtani. Őra helyett tintatartot gyömöszölt a zsebébe, és levesét konzekvensül a nagy kagyló-formájú hamutartóba öntötte. Szóval, megszállhatatlan ügytelenséget követett el. Végre elérkezett az esküvő napja. Lili nénjével, pár héttel előbb, közelben lakó szüleihez haza utazott, miután az esküvőthn akarták megünnepelni. A professzor most már v. csággal nem tudott tetteiről számot adni.

Az esküvő napján izgatottan járt kelt. Tudta, hogy valami nagy nap van ma; tudta, hogy valami fontos teendője van, de nem tudott reagálni, hogy mi. Ebéd után haza jöve, odapillant az asztalra, szemébe ötlök az esküvői meghívó: „Hopp megvan, no de most az egyszer nem fognak a szórakozottság vádjával illetni.” Leült megfogalmazott egy szellemes üdvözlő táviratot és elküldte. Aztán, megnyugodva mint a ki dolgát legjobban elintezte, feküdt le egy kis délutáni pihenésre....

Ugy látom a szíritusz nem volt elég alkohol tartalmu, mert az én szürke emberkém elenyészett és elbeszélésem fonala megszakadt. A folytatást tehát kénytelen vagyok a phantáziákra bízni.... Isten önökkel.

Délután a bányatisztikar tagjai közül megjelentek Hablicsek Ferencz főmérnök és családja, Polyák Gusztáv, Michler Alfréd mérnökök, Rotter Konrád úr, Turczér Antal és neje, továbbá Ballif Mórész boszniai, tuz-lai mérnök. Jelen voltak Kósa Mihály és Pelger Mihály lelkészek és még többen.

A petrozsényi zenekar mellett késő estig együtt volt a társaság s ekkor kedves emlékekkel távoztak szét a komoly munka terére.

Kedves kötelességet teljesítünk akkor, midőn a tanügyi érdekében tett bőkezűségért, áldozatkészségéért s magyaros vendégszeretetéért Rotter József bányaigazgató urnak e helyi nyilvános köszönetet mondunk.

Többen.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Erzsébet napján.** Felsőes királyasszonyunk borzasztó módon történt halálának évfordulóján a nagy asszony emlékéhez méltóan áldozott és igyekezett leróni halálját a kegyelet oltáránál Petrozsény hazafias közönsége. Különösen a tanítózetek ünnepezték e napot a bánat fájdalommal. A róm. kath. és az ev. ref. templomban megtartott gyászistenmisztet után az állami és a zárda-iskola növendékei hazafias alkalmi énekekkel és szavalatokkal dicsőítették a nagy asszony áldott emlékét. Az állami iskola II. osztályának gyászleppellel bevont termében Bábies Józsefa tanítónő megható és magas szárnyalású beszéddel méltatta a nagy királyné érdemét. Délután 3 órakor a gymnasium nagytermében lefolyt gyászünnepélyen Priváry Géza igazgató nagyszabású beszédén kívül, mely úgy a nagyszámban megjelent intelligens közönség, valamint az ifjúság figyelmét állandóan lekötötte, nagy hatást érve el, igen szépen szavaltak Priváry Géza IV. o. és Schulek Béla II. o. tanulók. A közönség valamennyiét megéltenezte. Közben Vigh Nándor vezetése alatt a hazafias dalokat lelkesen énekelték az ifjak.

— **Áthelyezés.** Goró Ferencz főerdész, ki hosszú éveken át munkált fáradságtalanul, hogy a hivatásával járó ügyet a színvonalra emelje, mely neki a kezdetkezdetén két évtizeddel ezelőtt is főtörékvése volt és szem elől soha sem tévesztett, — áthelyezték hasonmósághoz a dévai m. kir. erdőhivatalhoz. Goró Ferencz munkássága az erdészter maradó nyomokat hagyott e kerületben. A rokonszenves hivatalfőnököt, ki közbeesülés tárgya volt, — bármennyire nyitottak is közhasznú tudása és ismereteinek további bemutatathatására nagyobb tért, — őszintén sajnálják.

— **Hymen.** Fábian Bertalan nagyalmási kereskedő december hó 2-án d. u. 3 órakor esküszik örökhűséget Pujon Ringler Mor kedves és művelt leányának Julesának.

— **Sötétség Vulkánban.** Egyetlen egy községes járásunknak, mely az utóbbi időben oly rohamosan emelkedett volna mint Vulkán, de olyan sínes, a melyben annyira megfélekedtek volna arról, hogy éjjel is járnak emberek. És sehol egy lámpa. Pedig, ha az áldott hold nem világít úgy neki dől az embernek a sötétség, hogy észrevétlenül akár milyen gyorsan kitörheti a nyakát. Világosság oh közel már Vulkánba is.

— **Megint az ebek.** Ha az ember este vagy éjjel kénytelen Petrozsény főutczáján végig menni legalább is öt-hat háztól rárohannak a kutyák; a két piac téren pedig egyszerre négy-öt eb támadja meg. Több-ször felszólaltunk már ezen türethetetlen, sőt veszélyes rendellenesség ellen. Úgy látszik az eb tulajdonosoknál csak a legszigorubb fellépés alkalmazása használna. Nem hisszük hogy bárhol élveznének az ebek annyi szabadságot mint Petrozsényben s ezzel annyi visszaélés követtettek el mint nálunk.

— **Gyatra világítás.** Általános a panasz, hogy a Wagner-féle szálloda nagytermében a világítás kritikán aloli. Szinte rettegnek a nők fillérestélyeken s egyáltalán nagyobb összejövetelek alkalmával világos ruhában megjelenni. — Tudtukkal „A dévai előlegezési szövetkezet” tulajdonát képezi ez idő szerint a vendéglátó tenne, ha érintkezésbe bocsátkozna a salgótarjáni bányatársulat igazgatóságával, talán kieszközölhetné egypár vilamos lámpa átvezetését; máskülönben a rendezőségek kénytelenek a mulatásoknak más helyet keresni.

— **Veszettkutyák Vulkánban.** Lapunk zártakor vetjük biztos kutforrásból a hirt, hogy a mult számunkban jelzett kutyák még nincsenek lebunkozva, sőt, újabb veszetségi esetek fordultak elő Vulkánban.

— **Fillérestély Petrozsényben.** Részen a szegény iskolás gyermekek felruházása céljából, részen pedig a polgári olvasókör javára, f. hó 30-án este 8 órától kezdve igen érdekes műsorral és tánczszal egybekötött fillérestélyt rendeznek. Az élvezetes estélyre előre is felhívjuk a fillérestélyeket mindig melegen pártoló közönség figyelmét.

Hangverseny és tánczestély Lupényben. A lupényi bányatiszti Casino dalköre Lupényben f. hó 29-én a Casino helyiségében hangversenynyel egybekötött tánczestélyt rendez, melyre a dalkör nevében meghívót bocsátott ki Mátyás Lajos elnök. Belepti jegy család v. személyenként két korona. Kezdeté este 8 órakor. A hangverseny műsora: 1. „Adagio” Arcangelo Corellitől, vonós négyes. 2. Monolog előadja: Kiss János ur. 3. „A la Hongroise” Schubert Ferencztől, vonós négyes. 4. „Magyar népdal egyveleg” éneklé a casinói vegyes kar. 5. „Largo” Haydn J. vonós négyes. 6. „Fonj! Fonj!” („Spinn! Spinn!”) Esthlandi népdal szövegezve Csengery Gy. től. Ének duett, harmonium és hegedű kísérettel; előadja: Singer Eszike, Fedor Erzsi. Fedor Irén kisasszonyok és Kekel József ur. 7. „Marche Militaire” induló, Schubert Ferencztől, vonós négyes.

— **Köszöntőlvajok Vulkánban.** Langekert József a felső-zsilyölgyi bányatársulat egyik munkafelügyelője a vulkáni esendőrőrsön bejelentette, hogy ismeretlen tettesek, de mindenesetre a társulati kocsisok tudtával, a tele csillékből azalatt míg azok a bányától a lövonaton a vasuti állomásig leérkeznek, eddig mintegy 120 korona értékű köszöntő tünit el. A gyantú nem volt alapítlan; az erőles esendőrség tapintatos, gyors és komoly fellépése kiderítette, hogy a társulat kocsisai közösen, egyetértéssel, időközönként, külön külön és együttesen, de mindenesetre kis mennyiségben, úgy a mint a pálinka meg dohányban szükségét szenvedtek, magánembereknek, előzetes megbeszélés szerint, megjelölt helyeken szemet dobáltak ki. Az úgy a dévai kir. ügyésznek bejelentett.

— **Orvosi körökben** már rég ismert tény, hogy a Ferencz József keserűvíz valamennyi hasonló vizet, tartós hashajtó hatása és említésre méltó kellemes ízénél fogva, már kis adagban is tetemesen felülmúl. Kérjük határozatlan Ferencz József keserűvizet

Felelős szerkesztő: **Nagy Miklós.**

Kiadótulajdonos: **Figuli Antal.**

1614/1902

végr. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében, ezennel közhírre teszi, hogy a bpesti 8 ker. kir. járásbírósnak 1902 évi V. 619/4 számú végzése következtében Dr. Schvarcz Ede ügyvéd által képviselt Stern Adolf végrehajtató javára, Edenburg Armin petrozsényi lakos végrehajtást szenvedett ellen 60 kor. — fillér s jár. erejéig 1902 évi október hó 8-ik napján foganatosított kielégítési végrehajtás utján felülfoglalt és 635 koronára becsült következő ingóságok u. m.: szobabutorzat és könyvek nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a puji kir. járásbírósnak 1902 évi V. 619/4 számú kiküldő végzése folytán 60 kor. — fill. tökekövetelés ennek 1898 évi aug. hó 20 napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 73 kor. 09 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Petrozsényben alperes lakásán leendő eszközölésére 1902 évi november hó 27-ik napjának d. u. 4 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nem nyertek volna, jelen árverés az 1881 évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Pujon, 1902 évi okt. hó 29-én.

Rácz József,
kir. bír. végrehajtó.

HIRDETÉSEK:

Billigste Bezugsquelle guter UHREN mit 3 jähr. schriftlicher Garantie.

HANNS KONRAD
Uhren- und Goldwaren-Exporthaus
BRÜX Nr. 331 (Böhmen).
Eigene Werkstätten für Uhren- Erzeugung und Feinmechanik.

Gute Nickel Rem.-Uhr . . . fl. 3.75
Echte Silber-Rem.-Uhr . . . 5.25
Echte Silberkette . . . 1.20
Nickel-Wecker-Uhr . . . 1.75

Meine Firma ist mit den k. k. Adler ausgezeichnet, besitzt gold. und silb. Ausstellungsmedaillen und tausende Anerkennungs-schreiben.

Illustr. Preiskatalog gratis und franko.

SZŐLŐOLTVÁNYOK

szokvány minőségben és európai nemes gyökerez és sima vesszők melyen leszállított árákon. Oltványok ezre 90–100 frt. Mindenki a legkiválóbb bor- és csemegefajlokból, fajtisztán, teljes jótállással. Ha a szállítvány a megrendelésnek meg nem felelne, úgy az oda és visszazárlítási költséget, valamint a megrendelő által kifizetett összeget hiány nélkül azonnal visszafizetem. Így mindenki ebbeli szükségletét az én költségemen házához szállítva tekinteti meg.

ÉLŐKERÍTÉS.

Gleditschia csemeték és magvak. Oriás tövisű, igen gyorsan fejlődő süvénynövény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívüli csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át, úgy hogy a bekerített részek teljesen kullal zárhatók. Minden rendeléshez rajzokkal ellátott út-tetési és kezelési utasítás mellékeltek. Bővebb tájékoztató végett szíves fénynyomatu díszes árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek, rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzésen kívül egy olyan könyvet kap ezzel, ki címét egy levelezőlapon tudatja, mely nincsen az a ház vagy család, a hol annak tartalmát haszonra ne fordítanák, városban, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is érdekében áll, kik rendelni semmit nem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek.

Díccsemeték

Kétéves, óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyésztése majd minden gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Cím: „Érmeleki Első Szőlőoltvány-Telep, Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid.” 4–20.

TEMETKEZÉSI-VÁLLALAT PETROZSÉNY

elválial mindenféle temetéseket, ravatalokat világítással együtt úgy helyben, mint vidéken is, és pedig a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig.

A „TEMETKEZÉSI VÁLLALAT” Petrozsényben raktáron tart dús választékban érc- és fakoporsókat, továbbá finom nickelkoporsókat, sarkoporsókat, mindenféle szemfedeleket, érc-, és művirág koszorúkat, szalagokat, viasz- és szurokfáklyákat. Fakoporsók 2 koronától kezdve feljebb, érczokporsókat gyermekeknek 14 koronától feljebb, nagynak 1 öl nagyságban 70 koronától feljebb 400 koronáig

a „TEMETKEZÉSI-VÁLLALAT” Petrozsényben

elválial kápolnák, termek, szobák bevonását gyászszal, hullák elszállítását és hozatalt, szóval minden a temetéshez szükségeset kel- lékekkel.

17–20

Sürgőnyezim: Temetkezési vállalat Petrozsény.

A Boholti ásványviz,

melyet több egyetemi tanár megvizsgált; gyomor-fajás, vérszegénység ellen, továbbá mint étvágy-gerjesztő a legjobbnak bizonyult. Borral, melynek színét nem változtatja, igen izletes.

Rendkívüli olcsóságánál és kitűnő hatásánál fogva egyetlen egy család asztaláról se hiányozzék.

5 üvegtől kezdve házhoz is szállítatik.

Megrendelhető: 1/2 l és 2 literes palackokban.

A „DÉVAI TAKARÉKPÉNTÁR”
BOHOLTI GYÓGYFORRÁS KEZELŐSÉGÉNEK
PETROZSÉNYI FÖRÁKTÁRÁBAN
Váradi Vilmosnál.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni hogy, mint a Budapesti legnagyobb műfestő és vegytisztító intézet megbízottja elfogadok:

Uri női és gyermek öltönyök, téli kabátok, telőtök, szimok, úgy egészben fejtes nélkül, vagy fejte, díszítő és butor szövetekeket, függönyök, szőnyegek, csipkék, keztyűk, és szallagokat, festésre és tisztításra.

Továbbá bársonyból vagy Pelucheból készült egy tárgyak mint ruhák, melyek esőtől tükrösek, gőzölés által ismét visszanyerik eredeti új kinézetüket erősen megtámadott és fakult bársony, vagy Peluche festés által lehet helyrehozni, de festés után ajánlatos tetszésszerű mintával ellátni préselés által.

Csipke függönyök nemcsak gondosan tisztíthatnak, hanem a butorhoz illően bármily néven nevezendő színben festetnek és kívánatra lángmentesítettnek, gyapjas juhbőr (merino) tisztítatik és minden színben festetnek.

Fehérnemű, úgy mint ingek, galérok és kézelők, valamint minden fehérneműt eddig el nem ért sikerrel a legnagyobb kimélettel, minden vegyi szer mellözésével tisztíttatnak.

Továbbá, asztal, ágy, koei és lótakarók, pokróczok és szőnyegek bármily színre meglepő sikerrel festetnek.

A megbízások a legrövidebb idő alatt esz- közöltetnek.

Kiváló tisztelettel:

Szartory J.

TEMETKEZÉSI-VÁLLALAT PETROZSÉNY

elválial mindenféle temetéseket, ravatalokat világítással együtt úgy helyben, mint vidéken is, és pedig a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig.

A „TEMETKEZÉSI VÁLLALAT” Petrozsényben raktáron tart dús választékban érc- és fakoporsókat, továbbá finom nickelkoporsókat, sarkoporsókat, mindenféle szemfedeleket, érc-, és művirág koszorúkat, szalagokat, viasz- és szurokfáklyákat. Fakoporsók 2 koronától kezdve feljebb, érczokporsókat gyermekeknek 14 koronától feljebb, nagynak 1 öl nagyságban 70 koronától feljebb 400 koronáig

a „TEMETKEZÉSI-VÁLLALAT” Petrozsényben

elválial kápolnák, termek, szobák bevonását gyászszal, hullák elszállítását és hozatalt, szóval minden a temetéshez szükségeset kel- lékekkel.

17–20

Sürgőnyezim: Temetkezési vállalat Petrozsény.

A gyászeset megtörténtével, a hozzátartozók bármily módon tett értesítésére — vidékre is — a lehető legrövidebb idő alatt az intézet megbízottja tiszteletet teendő a rendelmény átvétele végett és gondoskodik annak gyors és pontos kiviteleről.

Egy egyszerű temetéshez szükségelt kellékek, ugymint koporsó, szemfedél, párna, lepedő 16 koronától feljebb.

Gyermekek temetéshez ugyanaz 8 koronától feljebb.

Vagyok mély tisztelettel:

Sárosy József.